Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26856
Copyright: Admont, Benediktinerstift

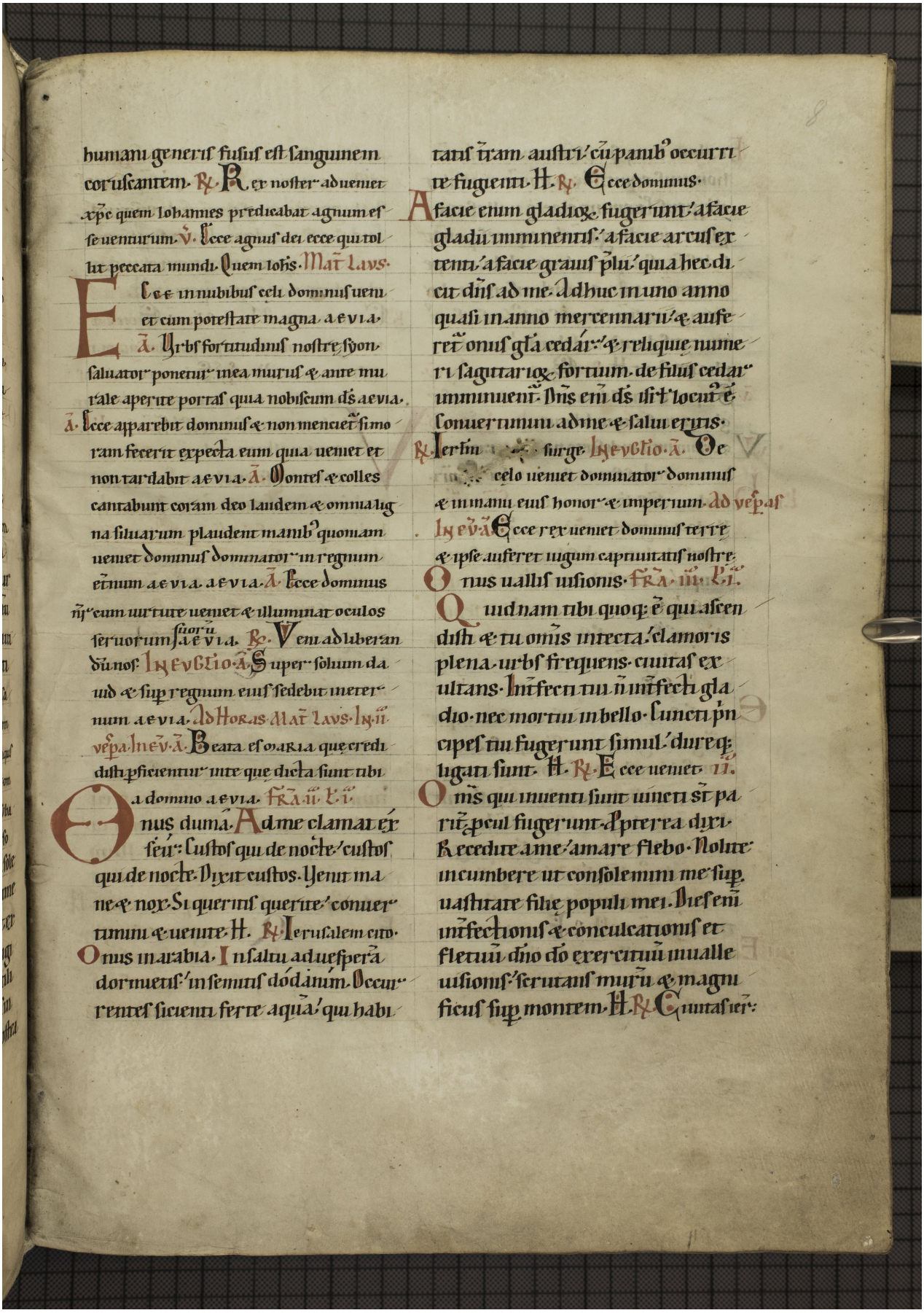

humanu generis fusus est sanguinem
coruscantem. ℟. Rex noster adueniet
xp̃e quem Iohannes predicabat agnum es
se uenturum. ℣. Ecce agnus dei ecce qui tol
lit peccata mundi. Quem Iohs. Mat̃ Laus.

Ecce in nubibus celi dominus uenie
et cum potestate magna. Aevia.
Ā. Urbs fortitudinis nostre syon
saluator ponetur in ea murus & ante mu
rale aperite portas quia nobiscum ds. Aevia.
Ā. Ecce apparebit dominus & non mentiet̃ si mo
ram fecerit expecta eum quia uenies ue
non tardabit. Aevia. Ā. Montes & colles
cantabunt coram deo laudem & omnia lig
na siluarum plaudent manib̃ quoniam
uenit dominus dominator in regnum
etnum. Aevia. Aevia. Ā. Ecce dominus
nr̃ cum uirtute uenit & illuminat oculos
seruorum suor̃u. Aevia. ℟. Veni ad liberan
dũnos. Ly evgelio. Ā. Super solium da
uid & sup regnum eius sedebit in eter
num. Aevia. Ad Horas Mat̃ Laus. Ly. ii.
vesp. In ev. Ā. Beata es o aria que credi
disti ꝓficientur in te que dicta sunt tibi
a domino. Aevia. Frā. iii. L. i.

Onus dumā. Ad me clamat ex
seir: Custos qui de nocte/custos
qui de nocte. Dixit custos. Venit ma
ne & nox. Si quer̃itis quer̃ite/conuer
timini & uenite. H. ℟. Ierusalem cui.
Onus in arabia. In saltu ad uesperā
dormietis/in semitis dodanim. Occur
rentes sicienti ferte aquā/qui habi
tatis terram austri/cū panib̃ occurri
te fugienti. H. ℟. Ecce dominus.

A facie enim gladioꝝ fugerunt/a facie
gladii imminentis/a facie arcus ex
tenti/a facie grauis pl̃ii/quia hec di
cit dn̄s ad me. Adhuc in uno anno
quasi in anno mercennarii/& auferet̃ onus gl̃e cedar/& reliquie numero
ri sagittarioꝝ fortium. de filiis cedar
imminuent̃. Dn̄s enim ds isr̃l locut̃ e
conuertimini ad me & salui eritis.
℟. Iertin surge. Ly evgelio. Ā. De
celo uenit dominator dominus
& in manu eius honor & imperium. Ad vesp.
Ly ev. Ā. Ecce rex uenit dominus terre
& ipse auferet iugum captiuitatis nostre.

Onus uallis uisionis. Frā. iii. L. i.

Quid nam tibi quoq; ē qui ascen
disti & tu omis intecta/clamoris
plena. urbs frequens. ciuitas ex
ultans. Int̃fecti tui n̄ int̃fecti gla
dio. nec mortui in bello. Iuncti ꝑn
cipes tui fugerunt simul/durecq;
ligati sunt. H. ℟. Ecce uenit. ii.

Omis qui inuenti sunt uincti sũt pa
riter/procul fugerunt/ꝑ terra dixi.
Recedite a me/amare flebo. Nolite
incumbere ut consolemini me sup
uastitate filie populi mei. Diesē
int̃fectionis & conculcationis et
fletus dño dō exercituū in valle
uisionis/seruatis murū & magni
ficus sup montem. H. ℟. Cuntas ier̃.